

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauina]e Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De patribus qui filios suos distraxerunt. Rubr.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

De patribus qui filios suos distraxerunt. Rubr.

Si aliquis submittat se alicui domino, faciendo se subditum, vel fidelem, vel hominem suum, seu vasallum, an istud præiudicet filiis? Fideles autem patris, quod non nocet filiis. Quare mortuo vasallo tenentur filii recognoscere feudum, & petere inuestituram re-nuunt: & iurare de nouo fidelitatem infra annum & diem. Si aliquis forensis facit se ciuem alicuius ciuitatis: propter quod astringitur oneribus personalibus & realibus, an hoc præiudicet filiis iam natis, si nolunt illa onera subire?

LEX I.

Liberos. Parentes non possunt filios vendere, vel in seruitutem dare aliquo titulo nisi in vno casu, propter nimiam paupertatem. & causa videtur, si aliunde sibi prouidere non possunt. Not. mirabilem potestatem parentum erga filios. h. d. dicunt ambæ illæ. l. per istam l. j. dicit Bald. q. si aliquis submittat se alicui domino, faciendo se subditum, vel fidelem, vel hominem suum, seu vasallum, q. istud non præiudicat filiis: quia etiam si expressè vellet filios facere tales, non posset contra eorum voluntatem: vt hic. & sic fidelitas patris non nocet filiis: & inde procedit q. vasallo mortuo filii tenentur recognoscere feudum, & petere inuestituram renouari, & iurare de nouo fidelitatem infra annum & diem. sed minus plenè examinat hunc passum, sed vide ipsum plenissimè examinatum in Spe. de feu. §. j. ver. quintò quærit. vbi quærit an filii hois mei, dicant hoies mei & sint mihi subditi: & pater. nā dicit inter filios natos, postquam pater fuit homo meus. & sunt homines mei: & nati, & sic distinguit ex qua causa pater fecit se hominem meum: an ratione delicti commisi per eum contra me. & non nocet filiis: an ad ipsum & filios suos defendendum: & tunc prouisio patris extenditur ad filios. ad hanc distinctionem vide l. iij. de libe. & eorum libe. ¶ Dicit etiā Bald. per hanc l. q. si aliquis forensis facit se ciuem alicuius ciuitatis: propter quod astringitur oneribus personalibus & realibus illius ciuitatis: q. hoc non nocet filiis iam natis, si nolunt illa onera subire: sed non contradicendum videtur assentire: quia consequentiam emolumenta ciuitatis. hinc est q. libera patris æstimatione debet prodesset filiis: tanquam sint eadem persona: vt no. in l. ij. l. qui ætate. lib. x. & per Bar. in l. si. in filij. de impu. & alijs subdit. hinc est q. licet autoritas patris non sufficiat ad obligandum filium pupillum, q. agitur de sola obligatione, non de acquisitis: vt in l. si. §. de ver. obl. ff. bene tamen sufficit quādo agitur actione de acquisitione. vt in adeunda hæreditate. vt in l. si. infanti. circa fin. de iure delibe.

Si pater in casu necessitatis famis, vendat filium: non tamen filius efficitur seruus, ut quid perdat libertatem: sed efficitur seruus, sicut cliens & famulus.

LEX II.

Iquis. Lex ij. allegatur dum dicit: [in hoc tantum modo casu.] quæ non vult quod extendatur ad terminos de quibus tex. loquitur. aut similes, q. q. constitutio, vel statutum loquitur cum dictione taxatiua, non extenditur ad causam similem, vel maiorem ratione habentem: etiam si non sit correctiuum iuris communis. quādo em̄ est correctiuum, non est dubium. vt no. in aut. quas actiones. §. de sacrosan. eccl. sed in contrariū videtur tex. cum glo. in l. illud. circa si. §. de sacrosan. eccl. & in l. ob. æs. j. de prædi. mi. Barto. examinat istum passum in l. si. constante. ff. solut. matr. in j. q. princ. q. ix. vbi allegat hanc l. & distinguit an reperitur extensio per aliam l. & extenditur. vt in d. l. ob. æs. aut non reperitur. & tunc aut statum inducit odium, & non fit extensio: vt in hac l. aut inducit fauorem: & tunc fit non obstante dictione taxatiua: vt in d. l. illud. ¶ Vltimò teneas hic opi. gloss. quod si pater in causa necessitatis famis vendat, non propterea efficitur seruus filius, ita q. perdat libertatem, ita quod efficiatur seruus: sed efficitur seruus, sicut cliens & famulus: quia si eam perderet, ingenuitatem nunquam recuperaret. per l. intercidit. ff. de condi. & demon. cuius contrarium pater hic. dum dicitur [ad ingenuitatem eū propriam retere.] fuit ergo dilata ingenuitas, non extincta. prout alibi no. in l. manumissionis. ff. de iusti. & iure. dic. vt in gl. vide hic gl. in l. i. de patria pote. enumerat aliqua: in quibus consistit patria potestas. inter quæ est illud. de quo in ista l. vt possit vendere filium: vt hic solo casu propter necessitatem patris: aliàs famis. etiā glo. lequens dicit q. quædam nationes (vt clau.) vendunt filios tanquam seruos. & eos indebitè vendunt.

De rescindenda uenditione. Rubr.

Si per metum libero te per acceptilationem: licet ualeat liberatio mero iure, & sic perdam actionem: prætor tamen eodem instanti restituit mihi uitæ actionem.

LEX I.

Si pater. ¶ Venditio facta per vim vel metum, retractatur restituito pretio. h. d. Intellige si per actionem quod metus causa. valet enim mero iure: etiam si metus deest causam contractui: quia venditor aliàs non fuisset venditurus: quia coacta voluntas est: vt l. si mulier. §. fin. ff. quod met. cau. præterquam in contractu dotis: qui reddi nullus propter metum. sicut & matrimonium: in quo requiritur magis libertas. vt d. l. si mulier. §. si dos. i. c. c. cum locum. extra. de sponsa. & in hoc differt à dolo qui quādat causam contractui, excludit cōsensum & voluntatem: quia deceptus, sed coactus bene consentit: quādo coactio non est precepta, sed causata: aliàs etiam coactus non cōsentit. vt in c. sacris. quod met. cau. & per illa est expedita gloss. super verbo [irrita.] quæ dicit intellectū quorūdam esse quādo metus non dederit causam contractui: sed gl. indebitè intelligit. illa distinctio bene habet locū in dolo. ¶ In tex. ibi: [ratū non habebitur.] scilicet per legē, vel prætorē, qui facit edictū quod metus cau. vt ff. q. d. met. cau. l. j. & dic q. ratū non habet etiā ab ipso principio, vnde si per metū libero te per acceptilationem: licet ualeat liberatio mero iure: & sic perdam actionem, prætor tamen eo instanti restituit mihi uitæ actionem in l. metum. la. iij. §. volenti. eod. tit. & hoc est q. nullo tempore ratū habet. In tex. ibi. [irrita.] id est irritanda. mero namq. iure valet. sed statim cōpetit actio ad rescindendum. In tex. ibi: [maximè.] abundat hoc verbū. nam si nisi restituitur pretiū non auditur venditor: quia non debet locupletari: sed sufficit q. non sit in damno. vt in l. iij. §. quod me. cau. & per hoc est expedita gloss. si. quæ timore filius l. intellexit text. altero de pluribus modis. sed tene illam q. abundat illa dicitio maximè

- Contractus valet de rigore iuris. & non potest rescindi etiam propter deceptionem ultra dimidium iusti pretij. dummodo emptor uelit supplere usque ad iustum pretium. nec sufficeret supplere usque ad quantitatem ad hoc ut deceptio non sit ultra dimidium iusti pretij: & hoc nisi interuenierit dolus emptoris. & nu. 1.
- Qualiter dicatur deceptio esse ultra dimidium iusti pretij? & nu. 3. & 7.
- Contrahentibus licitum est inter se decipere: dummodo deceptio non sit ultra dimidium iusti pretij. & nu. 1.
- De ualore rei quod tempus inspicitur, ut probetur deceptio esse ultra dimidium, & qualiter probetur ualore? & nu. 17.
- In quibus casibus non retractatur uenditio seu contractus propter deceptionem ultra dimidium iusti pretij? Quando sufficit lesio in sexta parte pretij, ad hoc ut contractus rescindatur? & nu. 1.
- Quanto tempore duret facultas emptori supplendi pretium & retinendi, si interuenit lesio ultra dimidium iusti pretij? & nu. 1.
- Potest quis renuntiare huic legi? & sic iuri petendi contractum rescindi propter lesionem ultra dimidium iusti pretij? & an sufficiat generalis renuntiatio de omnibus iuribus, & legibus? & nu. 5.
- Quod emptor censeatur quis renuntiasse, si sciebat uerum ualorem rei, & sic se deceptum ultra dimidium iusti pretij? & nu. 1.
- Qualiter fornetur libellus in remedio huius legis? & nu. 1.
- Quando est tanta lesio, & sic ultra dimidium iusti pretij: quod præsumatur potius ignorasse uerum pretium quam sciuisse? & nu. 1.
- Si renuntians specialiter provisioni huius legis, seu fraudi dupli. ualeat renuntiatio: etiā si constat quod ignorabat uerum pretium? & nu. 1.
- An per illa uerba: & si plus ualeat, donauit dicto emptori illud plus, an censeatur uenditor renuntiasse beneficio huius legis? & nu. 1.
- Si emptor rem emptam alteri obligauit: & postea agitur contra ipsum ex dispositione huius legis: quia interuenit lesio ultra dimidium iusti pretij: & ipse emptor nolens supplere pretium, rem restituit: an tunc transeat in uenditorem cum iure hypothecæ? & nu. 1.
- Quod remedium competat ad retractandum uenditionem secundum provisionem huius legis? & nu. 1.
- An remedium huius legis habeat locum in contractibus stricti iuris? & nu. 1.
- An ista lex quæ loquitur in uenditione, habeat locum in alijs contractibus stricti iuris? & nu. 1.

Et cā uicius. Adde glo. in c. ij. de pign. & gl. in c. quod non est. de reg. iur. lib. vj.

Infra annū & diē. An non petens in dicto termino cadat à feud. vide text. & ibi Bald. in c. j. quo tpe. in uisibus feud. Bal. in c. j. quæ fuit pri. causa ben. amit. in c. j. de ca. corra. Bal. & doc. in c. j. de ca. qui cur. ven. doct. in c. ueritat. de do. & contum. Cal. cōsil. vj. inci. an feudatarius in tit. de feud. Pe. de anc. consil. cixxij. inci. d. Lazarus fuit uestitus de quodā feud. Car. zab. consil. xxxij. inci. cit. ca. primū dubiū duo principaliter sunt uendenda. Abb. consil. lxxxij. inci. cōditoris oīm postulatō fuf fragio. in h. colū. in j. vol. & consil. iij. inci. Nitar in præfenti. in h. vo. Io. de ana. cōsil. xxxij. inci. Ultra alia dubia. Lu. ro. consil. xxvj. inci. Vifo the-mate mihi propositio. Pau. de ca. consil. cixj. inci. circa id de quo quæritur. in pe. col. Barb. cōsil. lxxxij. inci. præclarè. in h. col. in iij. vol.

Pauli de Castro Prima super Codice.

Rem maioris. Ad hanc legem vide eundem Pau. de ca. in cōf. cccxxxvi. in. ij. parte cōf. nouorū. & ibi an habeat locum in cōtractu emphyteutico. Cur.

Arbitramētū. Ad de Bar. & ibi doct. in auth. si verō cōtigit. ff. de iudi. d. Alex. de Imo. in l. sciendū. ff. de ver. ob. & eundem Pau. de Cast. in cōf. suo. cclxi. inci. Vi filis compromisso & laudo. col. ij. ver. cir ca secundū. in. j. parte cōf. litorū antiquorū. & adde. an dicatur cōtractus nominat⁹ vel innominatus dic vt per Bal. quē vide in rub. j. de rerū permuta. in l. Fran. Cur.

Si sciēbat. Et sic remedium huius. l. nō habet locū in venditore sciēte. Adde do. Alex. de Imo. in cōf. cxxv. per totum in j. vol. Cur.

An per iuramentum excludatur quis à beneficio huius legis si iurauit non uenire contrahere. An. i. Si emptor rem alij uendidit, & tradidit, an habeat locū remedium huius legis, & quid uenditor debeat agere. **Mulier decepta in estimatōe rei data in dotē estimata: an post ipsam rē peremptā possit petere suppleri pretiū.** **An ista lex habeat locum cōuerso quando emptor esset deceptus.**

LEX II.

Rem maioris pretij.

Ista est famosa lex. & habet materiam singularem & notandam quā Doct. multum plenē & uiliter examinauit. maxime Bal. secundum Nico. ma. & examinat per quæstiones potius, quam per expositiones. nam ex glo. magna hic posita colliguntur nouem quæstiones. & Doc. ponunt plures alias. quas longū esset recitare: sed eliciam aliquas cōclusiones super substantialibus istius legis, & totius suæ materiæ, & breues: & quæ melius retinebuntur memoriæ. ¶ In tex. ibi: [humanum est.] Ex hoc patet quod de rigore iuris ualeat cōtractus. & non potest rescindi etiā propter deceptionem ultra dimidiā iusti pretij. per regulam, est licitum contrahentibus inter se

decipere. vt in l. in causā. in prin. seu. §. j. ff. de mino. & ex eadem æquitate procedit. quod si emptor uult pretiū supplere, debeat emptio rata manere: quia cessat causa deceptionis: & hoc si non interuenit dolus emptoris: sed fuit deceptio re ipsa. Si autem interuenisset, quia induxit venditorem ad uendendū: aliās nō uenditurum si sciuiisset tantum plus ualere, nō haberet emptor facultatem supplendi pretiū: imō teneretur rem sibi restituere restituito sibi pretio dato. tex. est cum gl. singulari. j. si uēdito pignore agatur. l. pen. quiniūmō non requireretur tanta deceptio. imō propter modicā rescinderetur cōtractus. vt. j. eo. l. dolus. ¶ In tex. ibi: [quod deest iusto pretio, recipias &c.] Not. & pondera istū tex. quia nō sufficit quod emptor suppleat usque ad quantitatem ad hoc ut deceptio non sit ultra dimidiā iusti pretij: imō requiritur quod suppleat usque ad iustum pretiū: unde si rem ualentem decem uendidi tibi pro quatuor. & sic sum deceptus ultra dimidiā iusti pretij in vno tantum: quia dimidiā sunt quinq. ¶ & si uendidi sem pro. v. non haberet locū dispositio huius legis: quia deceptio non est ultra dimidiā: cum habeam dimidiā. & sic habet locum regula, quod licitum sit cōtrahentibus inter se decipere: si tamen offerres illud vnum quo sum deceptus ultra dimidiā, non sufficit. cum esset dispositio huius. l. sed debes supplere usque ad iustum pretiū: & sic dare mihi sex, quæ sufficiunt mihi ad iustum pretiū: & tamen si uendidi sem pro. v. non possum plus petere. Tene mēti perpetuū. quod etiam Bal. hoc tenet propter istum tex. ¶ In tex. ibi: [si nec dimidiā pars ueri pretij.] I. quod inspecto tempore venditionis erat nō ante, vel post: si constaret quod ante minus ualuisse: & etiā post incipit minus ualere: sed constat quod tempore venditionis ualebat. x. & fuit uēdita pro iij. quia nō inspicitur tempus antierius vel posterius: vt. j. eo. l. si uoluntate. in fin. & extra de emp. & vend. c. cum dilecti. & c. cum causam. Quid autem si non constat de illa ueritate pretij diuersorum temporum, & venditor agat ad rescindendū, dicens quod rem ualentē. x. uendidi pro. iij. & probat quod hodie ualeat. x. unde dicit ex hoc præsumi quod etiam tempore venditionis tantum ualuerit, cum non constet de contrario, an sibi sufficiat ad rescindendū: uidetur quod sic. quia ex presenti præsumitur in præteritū: vt. §. de proba. l. iij. & hoc uide per Cy. post Pe. in auth. sed quāuis. j. de rei vxō. act. & quid econuerso. si probat quod per annum ante ualuit. x. an sufficiat, ut sic præsumatur quod tantum ualuerit tempore venditionis: unde Cy. in l. si minorem. §. de in integ. resti. nam in his quæ uariātur ex tēpore non est bona argumentatio de præteriti ad præteritū. vel econuerso. ut in l. spadonē. §. qui absolutus. ff. de excu. tut. Sed pretia rerū ex tēpore uariāt. ut in l. pretia rerū. ff. ad leg. fale. Sed certē nō ex solo tēpore, sed alia extrinseca subsistente causa. quod tamē non est in ætate quæ ex solo cursu temporis uariatur. & ideo nisi con

stet de aliqua alia extrinseca causa, quæ habuerit uariare pretiū: ut puta guerra, vel pax. uidetur posse argui de præteriti ad præteritū. vel econuerso. ar. d. l. iij. & l. siue possideris. §. de proba. ergo in arbitrio iudicis hoc discernere: an probatio prædicta sufficiat, vel nō. quādo autē esset longa distantia tēporis. puta decennium, vel ultra: uidef nō sufficere: etiā si alia iusta causa non prebet subesse. or sufficiat. Die. xxj. Aug. M. cccxxxix. & tūc an per duos dies do. Paulus de dotis, & do. Vbertus trapolitus cā dñō filio Lāceloto, & dñs Daniel, cū magistro Stephano uenerit Venetias ex eo q̄ eis opponebat. ¶ Adde quādam limitationes ad hanc legem. Primò quod habet locū in emptione & venditione quā quis facit per seipsum vel alium cū speciali mandato de uendendo tanto pretio. Si uerò sine speciali mandato, & cum generali, & ille dolosē venderet minori pretio: non ualeret per alium gener. ff. man. sed si non dolosē, ualeat. & sufficit minor læsio in sexta parte pretij, ut possit rescindi uenditio: nisi pretiū suppletur. hoc tenuit Barto. licet sub dubio. in repetitione. l. si locum tem. §. arbitrorum. ff. pro socio. per. l. unde si neruæ. ff. eo. ti. & si arbitramentum quod habet vim cōtractus seu transactio: & celebratur inter partes per alium, dicitur iniquū: & potest rescindi propter læsionem factam in sexta parte. Alia limitatio, quod non habet locum ista. l. si in uenditione interueniret dñs cū iudicio, quod faceret prouisionem huius legis cessare: ideo emptor cautē facit si post emptionem factam citato uenditore si aliquid dicere uult, facit uenditionem confirmari per iudicem. & hæc habentur in l. j. C. de prædij. decu. lib. xj. & si per Bartol. not. Item tertiò quædam gloss. quæ est. x. q. ij. c. hoc ius porrectum. dicit non habere locum in uenditione facta ecclesiæ: quia ecclesiæ nullam uult decipere: nec pati sibi finiri iustitiam. sed hoc est falsum. & illa ratio potius tendit in contrarium. quod multo magis quando facta est ecclesiæ. & de hoc est casus in. c. cum dilecti. & c. cum causam. de emp. & vend. quum. c. loquuntur in uenditione facta ecclesiæ vel per ecclesiā. Quarta limitatio, quia dicunt quidam non habere locum si uenditor apponit pactum quod restituito pretio infra annum possit recuperare rem uenditam, & ipse non restituit infra: sed post annum uult recuperare remedium huius legis: vel quod impleatur pretium. quasi uideatur huic. l. renuntiatum post annum. Doct. tamen tenent contrarium: quia non habet duo iura in re pendendi. scilicet ex pacto, & ex dispositione huius legis: nec pro mo iuri uideatur renuntiasse post annum: non sic secundo. ff. de seru. urb. præ. l. si domus. ¶ Sed quanto tempore durat facultas emptori supplendi pretiū, & retinendi rem: dic quousque uota sit sententia super restitutione rei, & quousque fuerit cōstitutus actione iudicati ad rei restitutionem. per. l. item uentura. §. Idem rectē. seu. §. cum prædiximus. ff. de peti. hered. quia quādo vnum est in obligatione, aliud in solutione, ex dispositione legali tantum durat facultas. sed si ex dispositione contrahentium, non durat nisi usque ad litem contestatam super re: ut in l. si pulatus fuero. x. in mille. ff. de solu. facit. l. si inulam. ff. de uerb. oblig. Deinde collige quādam cōclusiones. ¶ Prima, quod hanc legem potest renuntiare expresse vel tacite. per regulam generalē. quod quilibet potest renuntiare expresse vel tacite iuri loci vt. s. de pact. l. si quis in conscribendo. & hoc tenet Bald. hic secundum Nico. ma. per. l. quæritur. §. si uenditor. ff. de uell. l. de. & etiam respondeo in titulo de actione quāto minoris decepti da conclusio. quod eo ipso censetur renuntiasse si sciēbat uerum ualorem rei: & sic se deceptus ultra dimidiā iusti pretij etiam si aliter expresse non renuntiet. hoc tenet expresse Specula. in titu. de emptio. & uenditio. §. nunc restat. de rescin. uenditio. & c. in uerbis. quid si aliquis sciēter. ad quod. j. eod. l. uenditor. & idem tenent hic Bart. & Bal. dicentes quod si ignorat uerum libelli debet asserere se fuisse deceptum: & sic ignorat uerum pretiū, ad hoc ut libelli concludat. ¶ Tertia conclusio, quod in dubio quando est tanta læsio, præsumitur ignorat uerum uerum pretiū quā sciuisse, aliās raro locum habet ista lex. sed quando non est tanta læsio, præsumitur potius habuisse pretiū rei suæ per. l. quisquis. j. eodem. & hoc uult lib. Cy. in effectu. ¶ Quarta conclusio, quia si renuntiauit specialiter prouisioni huius. l. seu fraudi dupli, ualeat renuntiatio, cum constet quod ignorabat uerum pretiū. l. qui iure. ff. de test. men. mili. quia licet non cogitauerit in specie, postquam ipse

Suppletio p̄ij
nisi q̄ hinc fecit.

Tempus ualoris

REGULA.

rabat, videtur cogitasse in genere: & voluisse quod non obstante ignorantia veri pretij (etiam si sit deceptus ultra dimidia) non sit vii remedio huius l. per illam l. & per id quod no. in l. i. sub pre. sexta. la. ij. s. de transactio. Quinta conclusio est. quod generalis renuntiatio de omnibus iuribus & l. & c. non nocet renuntia. ti, si non apparet q. sciuerit verum pretium rei. secundum Nicol. mag. & Bald. ad quod faciunt not. in l. sed & si quis. s. quæsitum. si si quis cau. Rofre. tamen. in d. titu. sentit contrarium. dum dicit q. tutius est vt fiat specialis renuntiatio. & sic innuit q. etiam generalis valeat, sed magis fit dubium. ideo tutius est facere speciale. Sexta conclusio est. q. per illa verba & si plus valet, donauit dicto emptori illud: non censetur renuntiare beneficio huius l. quia illa verba possunt referri commodè. & referuntur ad modicam quantitatem. arg. in l. hæc adiectio, de verb. sig. secundum Bart. sed Bald. limitat. nisi diceret totum illud & quicquid plus valet, donauit: quia tunc referuntur ad omnem quantitatem. Si autem ista verba non sint appositae, etiam si in vno nummo excederet dimidiam iusti pretij, haberet locum prouisio huius l. quia ita figit pedes hic. l. vt in simili not. gl. in l. si non fuerint. s. j. ff. pro socio. Septima conclusio est. q. si iuret non venire contra, excluditur etiam si ignorauit verum pretium: propter virtutem iuramenti. per ea quæ no. per Arch. & Io. an. in no. vel in c. ij. de pact. lib. vi. & per id quod no. Bart. in l. si duo. s. Idem Iulian. ff. de iure iur. vbi reprobatur Dyn. cuius opin. Cyn. hic recitat. qui tenuit q. si adules iuret non venire contra contractum: ita dum perdit beneficium resti. in integ. per auth. sacramenta puberum. s. si adules. vendi. si fuit de illo certificatus Bart. quia sufficit iurare super facto. & eius opin. approbatur in d. c. ij. licet ipse Bart. non aliter. Quæro hic. pone quod emptor rem illam alteri obligauit: postea agitur contra ipsum ex dispositione huius l. & ipse non lens supplere pretium rem restituit: queritur an transeat in venditorem cum iure hypothecæ: & sic possit ab eo aduocari per creditorem: videtur quod sic: quia emptor erat dominus: & sic potuit obligare. nec postea fuit in sua potestate ius creditoris extingui: & hanc partem videtur tenere Bar. in l. in diem. ff. de aqua plu. are. dicens quod ista resolutio contractus non fit ex necessitate prædicta ipsius emptoris: quia tunc resolutio iure ipsius emptoris, resoluatur ius creditoris habentis ab eo causam. vt in l. lex vectigali. ff. de pig. sed resoluatur ex voluntate eius: quia non iust pretium supplere: & hoc non debet nocere creditori cui obligauit per l. ij. de in diem adie. s. ij. vel iij. Bald. hic plenè disputat: & tenet contrarium. & melius: quia illa resolutio fit ex causa de prædicto, quæ habuit ortum antequam ipse obligaret: & sic obligatio censetur facta eo modo & iure quo res erat apud ipsum emptorem: quia non potuit plus iuris transferre quam esset apud eum. & ista opinio magis placet. In glo. mag. Ex qua colliguntur nouem quæstiones. Circa primam. quæ est quod remedium competit ad retractandum venditionem secundum dispositionem huius l. Quidam dixerunt quod iudicis officium nobile. per quod venditor petit se restitui aduersus venditionem ex clausula generali si qua iniusta causa esse videbitur. de qua in l. j. in l. ff. quibus ex cau. maio. & hoc per l. in contractibus. s. quib. ex cau. maio. quia ista l. est posita in materia restitutionis in integ. dixerunt tamen hoc officium durare xxx. annis. hoc vltimum secundum glo. non potest sustineri per l. fina. s. de temp. in inte. resti. quæ vult quod siue restitutio petatur ratione maioris ætatis, siue alia ratione ex qua maiores restituuntur debeat peti intra quadriennium cõtinuum. Sed nec primum dictum potest sustineri: quia maiores ex dicta clausula generali non restituuntur aduersus gesta per eos: sed aduersus neglecta. hoc tenuit gloss. in d. l. fina. de temp. in integ. resti. quæ incipit hoc si hic absens. ibi dicit. si autem lædatur in contractu minori, semper datur quadriennium. maior autem non restituatur in contractu. vt s. de resti. mili. Lea quæ à patre. tenet ergo glo. quod competit actio ex eo contractu. Nec obstat. quod illa debet dari ad obseruantiam contractus, non ad ipsum resoluendum: quia imò. cum sit ample natura: licet bona fidei, datur ad omne id quod æquum est: & sic etiam ad resoluendum. tex. est vltra illum quem gloss. allegat in l. ex empto. s. si quis virginem. & s. is qui vinu. ff. de act. emp. Et sic illa lex in contractibus. licet sit appositae in materia restitutionis in integ. non tamen debet intelligi secundum illam materiam. vt patet ex ibi no. in glo. & ideo Bar. hic in l. si id quod au-

rum. ff. de verb. obliga. ponit vnam distinctionem, quando agitur ad resolutionem contractus, quo iure de qua actio agatur. dicitur hic & ibi per eum. In secunda questione, ne, qua queritur an habeat locum remedium huius l. in contractibus stricti iuris, in quibus actio non datur nisi ad id de quo fuit actum inter partes. vt l. quicquid astringenda. de verbo. oblig. & illud q. venditio deberet resolui, non fuit actum inter partes: videtur quod non habeat locum. glo. tamē dicit q. habebit locum quo ad remedium excipiendi: si solutio vel traditio facta non erat. Pone exemplum in contractu permutacionis, si permutauit librū meum cum tuo: & meus valet in duplo plus quam tuus, & ego ignorabam. Sed pone quod interuenit stipulatio hinc inde: nam si nondum tradidit, & agas vt tradam, habeo excep. doli. sed postquam tradidit, non possum repetere. addit Cy. rationē: quia exceptio doli est odiosa. & tutus exceptione odiosa soluens, non repetit: licet q. per errorem iuris. vt in l. qui exceptionē. ff. de cõdi. indebi. q. autem ante traditionem habeam exceptionem doli: probatur in l. si quis cum aliter. de verb. oblig. Bar. dicit q. imò etiam habeo repetitionem: quia tunc exceptio doli est odiosa, q. competit à principio. secus si ex postfacto hoc nihil est dicere. salua pace iuristarum: & hic à principio cõpetebat. Dic ergo melius vt not. Cy. in l. ij. s. quod me. cau. in add. q. tunc exceptio doli est odiosa, q. competit contra ius cõmune: vt cum succedit loco exceptionis macedoniani: secus q. cõpetit ex æquitate iuris naturalis: vt cū succedit loco exceptionis metus. & etiam propositio: quia æquitas naturalis dicit vt decepto succurrat. vt l. ij. ff. ad velie. vnde non est odiosa: & ita debet intelligi quod no. in l. qui se debere. ff. de condi. ob. cau. in gloss. ordi. cõpetit ergo cõdictio indebiti secundum Bal. & cõdictio incerti: vt res reponatur in pristinu statu. vt l. ied & si me putē. s. cum inter. ff. de condi. inde. & ex his apparet an prouisio huius l. habet locum in contractu transactionis: qui est stricti iuris. & est dicendum q. sic: in aduertendum: quia cū queritur an quis sit deceptus in contractu transactionis ultra dimidia iusti pretij, non debet examinari res quæ petitur, & est in controuersia: sed du-

bius euentus litis, qui potest multo minus valere: ita no. in l. Luscius. s. si. ff. ad treb. In tertia questione, qua queritur an ista l. quæ loquitur in venditione: habeat locum in alijs contractibus bonæ fidei. dicendum est sine dubio quod sic per l. ij. s. communia virisq. iud. & de contractu locati habet per gl. in l. in venditione. s. j. ff. de bo. autho. iudi. pos. super verbo minoris. & j. loca. l. si olei. & bonus tex. est in l. j. s. si quis in fraudē. ff. quæ in frau. cred. Est tñ dubium de contractu emphyteutico, vel feudali: quia Spe. in hoc variavit: & in ti. de emp. & vend. loco. s. allegato videt tenere quod non habet locum, dicens quia non venditio, nec locatio, sed idem Spe. in ti. de locato. s. nunc verò aliqua. vers. nonagesimo. tenet contrarium & ista pars est verior, cum in quolibet contractu, vt deceptis succurratur. In quarta questione quæ est an per iuramentū excludatur quis à beneficio huius legis, si iurauit non venire contra: & sic generaliter videtur q. non: nam iuramentū de iure ciuili si confirmat contractū validū, vel inualidū: imò eiusdem nature est cuius est ipse contractus per l. non dubiū. s. de legi. Præterea non videtur venire contra contractū: ex quo est in arbitrio emptoris supplere pretiū, & facere contractum remanere. gloss. tñ determinat contrarium: quia sicut venit contra contractū ille qui præcisè agit ad resoluendū contractū. ita ille qui agit vt resoluatur, vel aliud fiat. hoc pbat in tex. notabili

Generalis renuntiatio. Adde do. Alexā. de imo. in consil. xij. col. ij. ver. iij. cū presumat in j. vol. Cur. **Et si plus valet.** Adde de hoc & dic vt per Alex. de imo. late in l. si quis cū aliter. ff. de verb. obli. & ibi Arc. & in trac. de emp. & vend. in viij. q. principali. q. iij. vbi latissime de hac clausula. & ibi, an habeat locum in cessione iurium. Fran. Cur. **Quod sic.** Adde q. Ale. de imo. in l. si quis cū aliter. ff. de verbo. obli. col. ij. tenet contrariū. Et in cõsi. xij. col. iij. in si. vers. viij. vol. v. & ibi dicit negatiuā esse cõmunē opin. de q. vide p. do. Ioā. bap. de san. seue. i. trac. de tras. q. xij. Et per Mod. in trac. de emp. & v. in iij. q. viij. q. principales per Barba. in cõsi. xij. col. xxij. in j. vol. Et per Abb. in cõsi. xij. & in consil. xvi. in ij. vo. Fran. Cur. **Emphyteutico.** Vi de eundē Pau. de cal. in consil. ccc. lxxvi. s. alleg. in j. apostil. ad hanc l. & p. Cypo. in trac. de simula. cõtractuum v. q. & vi. & in trac. de emp. & vend. in d. q. iij. viij. q. principales. p. doc. in l. si quis cū aliter. de ver. obli. Cur. **An per iuramentū.** De hoc dic etiam vt p. Alex. de imo. in cõsi. xij. quasi p. iorū. in j. vo. & ibi quid in rustico: muliere: vel minore. & in consil. ccc. lxxv. in vi. col. eo. vo. in cõsi. lxxxix. col. iij. vers. nec etiā ob. & in cõsi. cxxv. per totū. in ij. vol. Cur.

In transactione
an habet locum l.

negra.
Dubius euentus
litis ex no res
ipsa estimanda

Pauli de Castro Prima super Codice.

2 **E**Secundū emptorē. Adde Alex. de imo. in cōsil. xxi. col. iij. in fi. in j. vol. & in prin. co. seq. & ibi videtur sentire q. qñ secundus emptor sciebat reme diū huius. l. cōpetere cōtra primum, quod tūc cōpetit etiā cōtra secundū. & adde Mo. in tra. de empt. & v. q. vij. viij. q. pri. Cur. b **V**alor rei. Quis dicitur valor rei. vide gl. in l. si seruus furti uis. ff. de cōdic. fur. l. mortis causa in. s. fi. ff. de do. cā mor. Bar. in l. pretia rerū. ff. ad l. fal. & adde an va- lor rei dicat esse pro- batus coiplo qd res fuit tūc vedita vide p. Alex. de imo. in cōsil. xxvij. co. ij. in. v. vo. Et practica probandi valorē rei. vide p. pa- picū. in sua practica in libello i actio. rea. in ver. & in florentis. co. v. & adde q. si vo- lo probare q. saccus frumēti valuerit isto anno. xx. solidos, nō sufficit pbare q. vna die istius anni fuerit venditus. xx. solidis: vt p. Bart. & doct. in l. pta rerū. & Ale. de imo. in conf. xxi. col. iij. cir. medii. in. v. li. & qualiter pbetur valor. adde vt p. Ce- po. veronē. in tra. de simul i. cōtra tuum. char. antepen. Cur. c **C**lausula non ob- stante. Quid importet ista clausula. vide dis- fūle in repertorio her- tachini in verbo de clerici in rescripto.

reali. & idem si esset obligatus tali obligatione in qua non veni- ret nisi dolus & lata culpa, sed in illo venit etiā leuis. debet ergo vel redimere rem & restituere, vel supplere pretium si nō fuit in mora, vel in culpa perēptionis. videtur quod sic. quia erat obli- gatus alternatiuē ad rē, vel pretiū. & regula est q. debitor alterna- tiuus per peremptionem vnius de alterna. nō liberatur: sed rema- net obligatus in altero. vt. l. stichū. ff. de solu. & l. si in emptione. § pe. de contrahen. empt. Contrarium tamen determinat glo. di- cens nō. quod in obligatione nō erat nisi ipsa res quasi dicat sup- pletio pretij erat in solutione, nō in obligatione. vnde perempta re sine mora, dolo, vel culpa, non potest estimatio peti: quia non est in obligatione: praterea etiam si esset. tamē est respectu certae speciei: ideo perempta specie debet liberari. ar. ff. de noxa. l. ele- ctio. §. si is. de leg. j. l. Titia textores. in fi. & l. quidam testa. §. pen. vel antepe. Quidā dicunt contrarium: quia periculum interitus rei venditae pertinet ad emptorem post perfectam emptionē: sed certē verum est quantum ad hoc vt non obstante peremptione possit conueniri ad pretium conuentum quod est in obligatio- ne. non quo ad hoc vt possit conueniri ad pretium non conuen- tum. quod non est in obligatione, sed in solutione. vt dictū est. in quodam tamen casu videtur aliud, scilicet in muliere decepta in aestim. rei datae in dotem aestima. vt post ipsam peremptā nō de- beat petere suppletionem pretij: sed bene possit petere pretium conuentum. vt in l. si res. §. j. ff. de iure do. & plenē habetur. j. sol. ma. l. si circūscripta. dicit vt ibi: & vide in Spe. loco. s. allegato. vbi tangit tres opī. & secundum quālibet format libellum. vna est q. tantum res. sit in solutione. altera q. suppletio tantum pretij. alte- ra quod vtraq. alternatiuē. j. In septima quæstione. dic vt in glo. quod ista. l. habet locū econuerso quando emptor esset deceptus similiter in octaua quæstione. quod venditor dicitur deceptus

quē gl. alleg. ff. de cōdi. insti. l. que sub cōdi. §. j. qui incipit si quis. & ibi Bal. in ad primā rationē gl. nō respōdit. sed Cy. secundū Pe. videt respōdere. q. nō repellatur ex virtute iuramēti. sed ex tacita renūtiatione, quē in- cluditur in iuramēto. hoc tamē procedit de iure ciuili. sed de iure canonico videt q. ex virtute iuramēti: quod est seruandū. etiā si super cōtractu nullo vel annullando inter- ponat, si potest saluari sine interitu salutis aeternae. vt in. c. cum cōtingat. de iureiur. & hoc si vēditor est maior. si autē minor, tunc iuramentū nō excludit ipsum nisi à benefi- cio cōpetente rationē minoris aetatis: & sic ad restitutionē in integrū. quam posset ha- bere: etiā si non esset tanta laesio: quia iura- mentū representat ipsum maiore: vt in aut. sacramēta puberum. s. si aduer. vēdi. & tale auxiliū est debile. & ideo de facili tollitur. sed beneficiū huius. l. quod maioribus com- petit: ipsum nō repulit. nisi dixerit q. si ve- nit cōtra, ratioē minoris aetatis: vel alia qua- cunq. ratione: nā ex primis verbis represen- tatur maior: & ex secundis excluditur à be- neficio maioris. Breuiter id probat (licet gl. nō alleget) in l. j. s. si maior fac. ra. ha. vbi est 16 tex. cum glo. in vlt. charta v. lib. j. In quinta quæstione. si emptor alteri vendidit, contra quē venditor debet agere. dic quod non poterit agere cōtra secundū emptorē cum quo non contraxit. vt. j. eo. l. dolus. & l. si. ff. de cōtrah. emp. sed agat cōtra primum em- ptorē. etiā si sit bonae fidei: & bona fide etiā in alterum transfuit: & sic non desijt dolo possidere: quia erat obligatus ex contractu de restitutione rei vel suppletionem pretij: à qua obligatione sub facto nō potuit se exi- mere. arg. in l. iij. circa prin. de iureiur. ff. nō obstant. l. dicētes q. non tenetur ille qui nō possidet, nec dolo desijt possidere. quia lo- quantur in eo qui nō erat obligatus perso- nali actione: sed poterat conueniri actione

vltra dimidiā: si rem valentem. x. vendidit pro. iij. & emptor si rem valentem. x. emit. pro. vij. reprobata aha opī. quod tūc quon- do rem valentē. x. emisisset pro. xx. licet Pe. & Cy. eam teneant sed Bal. dicit esse fantasiam. & tenet gl. & idē Alb. de rok. In vltima quæstione. qualiter pbatur valor rei. gl. ponit aliquos modos. Bal. dicit q. clarus modus est quod ponantur aestimatores. An- dicit quod ista practica non valet obolum: quia aestimatores aui- mabunt rem secundum pretium hodierni temporis: sed hoc nō sufficit: imo debet probari pretiū, quod erat tempore venditi- nis: vt. j. eo. l. si voluntate in fi. tu dic quod imo valet. quia ex pro- senti tēpore praesumitur in praeteritum, si non erat longū tēpore nec apparet aliqua extrinseca causa propter quam potuerit esse variatio. per ea quae not. Cy. in l. si minorē. s. de in integ. res. & quando probatur per testes, qualiter debeant deponere. vide per Bar. in l. si. de pēdijs mī. vbi dicit quod potest recurri ad aestimā communis. & vide quod nō. in l. pretia rerum ff. ad l. fal.

In contractibus nominatis non est locus penitentiae. Dato uno inconuenienti, aliud sequitur. Dato quod non expedit, sequitur quod non oportet.

LEX III.

DE contractu. [†] Venditio iuris perfecta non rescinditur ex voluntate alio- rius contrahentium tantū: etiā mediante rescripto prin- cipis, vel ex priuilegio fisci: & etiā si offeratur duplum pretij percepti. h. d. cū. l. ratas. j. eo. quae debent cōiungi. cum aui- cōtendant ad idē: & sic in cōtractibus nominatis non est locus penitentiae. licet allegatur. l. ratas. q. dato vno inconuenienti, aliud sequitur. Item dato quod nō expeditur sequitur quod nō opor- tet. cordat in auth. vt iud. sine quoquo suffra. fiat post prin. super verbo alioquin. & nō. in l. sed si plures. §. in arrogato. de vulg. & pupil. calus. In text. ibi: [nec ex rescripto.] dic quod rescriptum non valet: nisi emanauerit ex certa sciētia principis, cum clausu- la non obstante: quacunq. l. contrarium disponente. vt nō. per gl. in l. ratas. j. eo. & ibi dicit quod si tale rescriptū valeret, & debe- ret obseruari, impetrās deberet vt eodem iure per ti. quod quib- que iuris: quia possent venditiones factae eis rescindi. quod tūc luge si fuissent factae per aduersarium, contra quē ille impetrat: nam ille solus potest retorquere in ipsum: nō alius. vt in l. j. §. si. quod quisq. fur. ibi dū dicit aduersario postulare & c. licet gl. in fi. eo. ti. sentiat contrariū. & de hoc tēgitur per Cy. in illa. l. ratas.

Forma libelli quando agitur ad rescissionem venditionis propter lesionem ultra dimidiā iusti pretij. Doloſus emptor, si in aliam transfuit: non est agendum contra singularem suam, cum quo uenit non contraxit: sed contra doloſum. & qualiter probatur ius & numer. i.

LEX IIII.

D rescindendam. [†] Ratione doli danti- causam cōtractus videt: tamen ad probationem doli non sufficit probare q. rem quam magno pretio emi vendiderim pro paruo: nec enim sufficit paruitas pretij respectu valoris rei: nisi fuerit quia deco- ptus vltra dimidiā iusti pretij. debet ergo probari doloſa potius ex qualitate facti: quā ex paruitate pretij nec ratione doli potest agi cōtra singularem successore committentē doli. sed est agendum cōtra ipsum doloſum. h. d. ista. l. cum sequenti. l. si voluntate. & l. dolus. j. eo. quae omnes tendunt ad idē. & iure principū luno- marij ex. l. seq. & prin. l. si voluntate. in quibus dicitur q. ratione doli vel metus p. babilis, bene potest vēditio rescindenda: erat la- bium: an probeatur dolus coiplo q. rem quā emi pro magno pre- tio, vendidi pro paruo: nam dicitur quod non. quia potest etia q. plus non valet quā vendiderim: & sic fui deceptus in emendo. vnde non sequitur quod venditorem deceiverim in vendendo. Et posito quod plus venderem quam vendi posset, deciperem- dummodo non vltra dimidiā iusti pretij. quod erat tēpore ven- ditionis & hoc dicitur in l. si voluntate. j. Et hoc vltimum non ad practica. l. ij. s. quia qui agit ad rescindendum venditionem et illa. l. debet dicere in libello q. res vendita tantū valebat tempore venditionis: & q. fuit vendita tanto pretio quod est minus quam dimidiā: sed si diceret q. res illa valet hodie tantū, & tūc venditor pro tanto quod est minus quam dimidiā: libellus non concludit- ret: sed esset ineptus. per istum text. & per. c. cum dicitur de emp- & vendi. Et sententia lata super eo non valeret, vbi p. aut. quae

videretur continere errorem iuris, si dicat tamen qd tantum valebat tempore venditionis: & ad hoc probandum faceret articulos, quod tantum valet hodie presumetur etiam quod tantum valuerit tempore venditionis, si non probaretur contrarium expressis, vel presumptivis. ut dixi in d. l. i. licet p. videatur aliter sentire in auth. sed quavis. de rei vxo. acti. in fi. & l. si minorem. supra de in integ. rest. qualiter ergo probabitur dolus. text. in l. dolus. dicit qd ex qualitate facti. quod declara ut in gl. sed quid si dolus in alio transulit. dicit ibi qd non est agendum contra singularem successorem cum quo venditor non contraxit: sed contra dolosum. *Si rem quam scio valere decem uendo tibi pro quatuor, non possum allegare dolum tuum, si tu si ignorabam.*

LEX XI.

Venditor. Lex ista tractat de materia legum precedentium. scilicet an ratione doli possit indistincte rescindi venditio: & dicitur qd non: sed ita demum si talis dolus latuit alteri parti aliam non. quia scienti & intelligenti non dicitur dolus committi. & primo loquitur in venditore. qui sciens verum pretium rei vendite emit pro minori pretio suggestione, & inductione emptoris. vsque ad. [igitur.] postea in ver. [sanè.] qui loquitur de eodem casu: dicitur qd venditor bene potest petere pretium conuentum: deinde in ver. [igitur.] loquitur econuerso in emptore. qui sciens verum pretium rei emit pro maiori quam valeret suggestione venditoris. asserendo plus valere. ideo imputet sibi: postquam sciebat contrarium. & habet locum ista lex: etiam si sit deceptio ultra dimidiam iusti pretij, ut dixi in l. i. supra eo. quia scienti non inferitur dolus. nec deceptio etiam re ipsa censetur inferri. & hæc hæc est communis opi. doc. in d. l. i. glo. tamen hæc videtur intelligere quando erat deceptio ultra dimidiam iusti pretij: sed doc. dicunt id quod dixi. s. Et no. ex hac l. qd si rem quam scio valeo. x. vendo tibi pro quatuor: non possum allegare dolum tuum: secus si ignorabam. ut l. prox. in gl. j. & s. de hære. ven. l. qui nondum. *Supiens est qui non petit illicita.*

LEX XII.

Non idcirco. Necesse est rei familiaris non facit ut venditio rescindatur ratio: ne minoris pretij. h. d. in effectu. videbatur contrarium. quasi coactus vendiderim: ut s. e. l. si voluntate, sed ibi quando coactio processit ad aduersario vel etiam a tertia persona ipsum improbe inferente. hic vero sine culpa vel dolo alicuius imminuitur necessitas. Et no. hic secundum Bald. in fi. qd sapiens est qui non petit illicita.

LEX XIII.

I maior annis. Protestatio tertij facta emptori qd non emat non predest venditori: ut propter eam possit venditionem rescindere. h. d. & hoc quia ille non fecit eam ad commodum venditoris, sed ad propriam: sed an prodest ipsi protestanti? Rn. si non habebat ius in re, non habebat ius protestandi. ideo sibi non prodest. ut l. tutor. in prin. de mino. sed si habeat ius in re: quia erat forte dñs, bene prodest sibi: ut constituat emptorem in maiori fide, & sic teneatur de fructibus perceptis & percipiendis. ut l. de rei ven. l. si fundum. quid autem si protestatus fuit venditori ne venderet, an constituat ipsum in dolo si vendat ut sic perinde teneatur ac si dolo deiisset possidere: vide Spec. de emptione. §. tunc dicendum. ver. vl. not. cum seq. & sequenti vsq. quali in fine.

Venditor si post venditionem & traditionem soluerit publicas functiones: quia forte res non erat eleuata de libra, vel æstimo suo: nec posita in æstimo emptoris: potest quod soluit repetere ab emptore: ad quem pertinet commodum & incommodum. Quod tamen fiscus possit agere contra quem uult, etiam contra emptorem. licet non sit posita in eius æstimo.

LEX XIII.

A conditione. Licet non seruetur modus vel pactum per emptorem, non propterea rescinditur contractus, sed agitur contra eum ad interesse. h. d. hoc est verum. nisi ille modus vel causa de futuro implenda dederit causam contractus: quia venditor non fuisset aliàs venditurus. ut j. de pactis inter emptorem. l. cum te. ubi est casus singularis. Et nota ex ista l. quod si venditor post venditionem & traditionem soluerit publicas functiones: quia forte res non fuerat eleuata de libra, vel æstimo suo,

nec posita in æstimo emptoris, potest qd soluit repetere ab emptore, ad quem pertinet commodum vel incommodum. f. fiscus tamen potest agere contra quem vult etiam contra emptorem: licet non sit posita in æstimo. ut j. sine sensu vel reliquis. l. si in fi. ubi est tex. notabilis.

Quilibet presumitur scire ualorem rerum suarum. An quis presumatur scire vires patrimonij sui?

LEX XV.

Visquis. Vendens rem minori pretio quam valeat non potest rescindere venditionem ex eo quod dicat se ignorasse verum pretium: quia hoc non presumitur: & quia hoc est sibi imputandum quare non implorauit. h. d. Et allegatur quod quilibet presumitur scire ualorem rerum suarum. & vires patrimonij sui. gloss. fin. in fi. op. inst. qui & ex qui. cau. ma. no. po. So. ut plenè no. per Cy. in aut. sed cum testator. in j. q. ad l. fal. infra. ubi examinat istum passum. An quis presumatur scire vires patrimonij sui. quod no. Hostien. de iud. c. ad liberandum. extra. super verbo scienter. & procedit ista l. quando non esset deceptus ultra dimidiam iusti pretij: aliàs sibi imputandum, nec presumetur sciuisse, sed ignorasse. per l. ij. supra eo. & per l. si voluntate. circa fi.

Practica seruanda per publicum exactorem, quando ponit rem uenalem in subhastatione.

Verum pretium probatur ex qualitate rei, & quantitate reddituum. Que sint necessaria, cum res priuatorum ueniuntur propter publicas functiones non solutas, remissis.

LEX XVI.

Si quos. Publicus exactor debet vendere res subditorum iusto pretio: & non debet pati quod aliqua fraus fiat in subhastatione. aliàs venditio potest rescindi. h. d. Et ponit practica. qd ante quam ponat in subhastatione faciat rem æstimari per habentem notitiam & postea ea ponat in subhastatione pro pretio declarato per æstimatores. deinde detur plus offerenti. si enim non præmissa æstimatione poneret in subhastatione, posset magna fraus committi in dñum debitoris fiscali: & etiã in dñum fisci: quia res daretur pro modico pretio gratiosè per publicum exactorem alicui fortè amico suo. & sic plus lucraretur exactor ex gratia, quam fiscus ex debito. Et per hanc l. patet quod licet res fuerit vendita ad incantum, nihilominus possit venditor, vel ille cuius erat res conqueri de deceptioe ultra dimidiam iusti pretij: quia non sequitur non fuit repertus qui plus offerrat ad incantum: ergo non plus valebat. tex. est notabilis hic: & sic per hoc non perdit beneficium. l. ij. s. eod. Tene menti: & vide quod no. Bart. in l. ij. j. de mag. conue. l. fin. Not. qd verum pretium probatur ex qualitate rei, & quantitate reddituum. gloss. etiam hic aliqua necessaria ponit: cum res priuatorum venduntur propter publicas functiones non solutas, de quibus j. tit. ij. l. ij. & s. si aduer. fisci. l. si in gloss. & l. ij. de præscri. xxx. anno. l. j. & plenior glo. in l. j. de fide instru. & iure hactæ. sic. libr. x.

I qui. Fictitij contractus in præiudicium fisci non tenent. h. d. ad quod vide. ff. ad municipi. l. ordi. ne. §. in fraudem. & quod ibi per Bart. In tex. ibi. [existimant esse contractus.] subaudi ut sub hoc euentum munera quæ inducuntur pro quantitate patrimonij. ut j. de mun. patrimo. lib. x. per totum: & qualiter puniantur emptores. dic ut in glo.

LEX XVIII.

Mestium. Palatini seu consularij principis non possunt emere res subditorum. hoc dicit.

Quando liceat ab emptione discedere. Rubr.

Consensus resolutiuus contractus, qui solo consensu contrahitur, operatur ut omnis obligatio tam naturalis, quam etiam civilis, orta ex contractu hinc inde, scilicet uenditori ad pretium, & emptori ad rem, ipso iure resoluitur re integra, & inde. num. 4.

Si uendidi tibi rem pro. x. & postea re integra agimus quod sit uendita pro xij. censetur uenditio reformata, & an soluitur noua gabelata.

Pauli de Castro Prima super Codice.

- 2 Sed tria est contractus. Adde qd est contractus nominatus. ita Bar. & Alex. in l. ex pto. §. is qui vinum. ff. de ac. emp. & adde quod etiam dicitur contractus pignoris. ita Bar. in l. i. m. j. no. C. si rector prouin. Cur.
- 4 Quid dicatur nuda voluntas: & an ex ea possit agi ut res tradita retrahatur?
- 5 Si venditor (ut moris est) constituit se rem venditam precario nomine emptoris possidere, postea conueniunt ut venditio habeatur pro non facta: an ista conuentio operetur resolutionem contractus? & nu. 6.
- 6 Quod ista resolutio sit bonæ fidei, sicut ipse contractus.
- 7 Pretium est pars contractus, & quod arrha, sit contractus de per se.
- 8 Quod resolutio contractus de qua hic. non dicatur nouus contractus, sed resolutio primi contractus, & an 2a

bella resoluatur de tali contractu resolutio

- 9 Venditio si est conditionalis, an periculum rei pertineat ad venditorem

LEX

I.

- 1 **E**quidem. Contractus qui solo consensu contrahuntur contrario consensu re integra resoluuntur: & dicitur res integra, quando nec est tradita res: nec etiam pretium, vel pars eius: licet data fuerit arrha: & tunc poterit repeti. Sed si res non est integra: quia fuit res tradita, vel pretium, aut pars eius, non resoluuntur contractus solo consensu partium: sed requiritur actus retro similis. scilicet retrahitio rei, vel pretij soluti: & nisi hoc fiat: tale pactum resolutiuum nec producit actionem ad repetendum quod traditum est: nec exceptionem ad retinendum quod non est traditum: sed pro non facto habetur. h. d. ista. l. cū sequenti. de quarum materia habetur. ff. de pact. l. i. iur. gentium. §. adeo. in l. ab emptione. circa fi. ti. & ibi subtiliter examinat per gl. quæ reputatur difficilis. dic. vt ibi. In tex. ibi. [vtriusque partis consensu recedi potest.] sub. etiam non stipulatione vallato. & operatur talis consensu resolutiuus, vt omnis obligatio tam naturalis quæ etiam cuiusvis orta ex contractu hinc inde. i. venditori ad pretium, & emptori ad rem, ipso iure resoluatur. Regulariter contra quia pactum nudum non tollit ciuilem obligationem, nec actionem, sed elidit. ff. de pact. l. i. vnus. §. pactus ne peteret. sed speciale est hoc in pacto resolutiuo contractus, qui solo consensu fuit celebratus. per rationem quæ sequitur: [etenim quod consensu & c.] Et hoc est verum: etiam si ex intervallo post primum contractum interuenit: cum enim sit super substantialibus contractus, dicitur inesse: etiam si ex intervallo fiat. vt in d. cto. §. adeo. non sic si super alijs. vt in ead. l. iur. gentium. §. quinquies. imo. Et nota. quod non solum consensu resoluuntur contractus re integra. sed etiam reformatur, quando super substantialibus fit: vnde si vendidisti rem pro. x. & postea re integra agimus quod sit vendita pro. xij. censetur venditio reformata. & perinde habetur ac si fuisset à principio factio pro. xij. nec erit nouus: sed idem: tamē ideo non soluitur noua gabella, si ex forma statuti venit soluenda de quolibet contractu vt est Bononiæ. sed vna tantum soluatur, etiam si ex intervallo facta sit dicta reformatio. vt in. d. §. adeo.
- 4 quod tamen dic vt ibi per Barto. In text. ibi. [nuda voluntas.] dicitur nuda quando non interuenit stipulatio. vnde ex ea non potest agi, vt res tradita retrahatur, licet ex primo contractu solo consensu fuerit actio & obligatio nata. hinc enim non sic nascitur ex consensu resolutiuo. & eodē modo si emptor soluit partem pretij: & postea fuisset actum quod venditio haberetur pro non facta, ex hoc consensu resolutiuo emptor non posset repetere partem pretij quam soluit. sed deberet agere ex primo contractu de traditione rei. vt infra. l. proximi. in fi. & si interuenisset stipulatio, bene posset agi ex ea: quia voluntas non esset nuda. In text. ibi. [priori similis retro agens.] vt quia emptor sponte tradidit rem venditori: & e conuerso venditor sponte restituit pretium emptori: tunc enim conuentio resolutiua bene operaretur in his quæ restabant agēda: quia tollit hinc inde obligationem & actionem ipso iure: alijs pro non factis habentur prædicta quando interuenit vera traditio. Quod si ficta interuenit. vt quia venditor (vt moris est) constituit se rem venditam precario nomine emptoris possidere. per quod constitutum transfuit in emptorem dominium, & etiam possessionem ciuilem & naturalem: & apud ipsum remansit detentatio: vt. l. quod meo. ff. de acqui. poss. postea conueniunt vt venditio haberetur pro non facta: an ista conuentio operetur solu. contractus. vt si dominium in emptorem sit translatum, possessio reuertatur ad venditorem: videtur quod sic: quia sicut per verba tantum fictione iuris fuerunt translata in emptorem: ita e conuerso per sola verba videntur reuerti ad

venditorem. per rationem quæ ponitur hic in ver. [etenim quod consensu.] & per. l. prout quisq. ff. de solu. l. istam questionem examinauit subtiliter gl. in l. ab emptione. ff. de pact. & finaliter tam gl. quam doc. videntur concludere quod non reuertitur ex solo pacto resolutiuo. nisi etiam ultra hoc fuerit actum. experiri inter eos qd res vendita debeat remanere penes venditorem eodem modo quo prius erat: & sic quod precarium vel constitutum non soluatur. quod etiam tangit hic Bal. Item adde quod ista resolutio est bonæ fidei: sicut ipse contractus: quia cuius nature est contractus, eiusdem est etiam distractus. vt no. in l. de tutela. de in integ. restit. & in l. sub pretextu. la. j. s. de transac. Et est veritas. quia si dolus daret causam huic contractui resolutiuo, ipso iure nullus: sicut etiam fuisset si dolus dedisset causam contractui: vt in l. i. & eleganter in princ. ff. de dolo. In glo. ibi. [quæ casu pro tradito habetur.] Idem & sic non obstante pacto resolutiuo postea facto potest venditor agere ad pretium: quia tale pactum nil valet ad liberandum emptorem à pretio sicut non valeret si verè seruus fuisset traditus: nisi postea fuisset traditus, vt in hac. l. sicut enim non producit actionem ad repetendum quod datum est: ita nec producit exceptionem ad retinendum quod non est datum. vt nota. in gloss. ibi quæ incipit. [nec parit.] & in glo. ibi. [secus in arrha.] sed quare secus? Respondeo quia pretium est pars contractus. ff. de contrahen. emptio. l. j. §. sine. ff. de pollicita. l. j. §. coepisse. sed arrha est contractus de per se. vt no. in l. contractus. supra de fide instrumen. & sic non est de substantialibus contractus. ideo non facit desinere rem esse integram: postquam non est processum ad aliquod de substantialibus. in glo. ibi. [ante litem contestatam.] vt. j. de iur. om. iudicium. l. & quia. Tu dic hoc bene procedere in procuratore: vt per litem contra perpetuetur eius mandatum: vt postea non possit reuocari: nec causam nec per mortem domini finiat mandatum: tanquam non existente integra: secus ante. sed quantum ad perpetuandum iurisdictionem delegati: vt morte mandatis non expirat, nec requiritur litem contestata. vt dicatur res non esse integra: sed sufficit quod fuerit usus iurisd. & sic quod commiserit citat. vt in. cap. tum. & c. relatum. de offi. dele. & no. in. d. l. & quia. & eodem modo ad præoccupandum iurisdictionem tam in iudice delegato quam etiam in ordinario. vt. ff. de iudi. l. si quis postea. In glo. quæ incipit: [nec parit.] in fi. quod non placet: nam sicut venditor tradiderat rem, non parit actionem ad ipsam repetendam si non vis restituere: ita e conuerso si vis restituere mihi, & ego nolo: sed potius volo pretium, & stare in primo contractu, non producit tibi exceptionem. vt æqualitas seruetur. nec ob. quod pactum nudum licet non sit potens ad producendam actionem, bene tamen est potens ad producendam exceptionem. ff. de pact. l. iur. gentium. §. igitur nuda. quia verum est quando fieret principalliter ad liberandum: sed hic principaliter ad contractum resolutiuum fit. vnde si non operatur resolutio: quia res non erat integra: & ideo etiam libera. & ita subtiliter intellige istam gloss. in sequen. gl. ibi. [erit ergo similis actus.] Not. istam gloss. quod ista resolutio non dicitur nouus contractus. sed resolutio primi contractus. ergo si statutum disponit quod de quolibet contractu soluatur gabella, non soluatur de hac resolutione. Sed an soluatur de primo contractu resolutio: videtur quod non: quoniam habetur pro non facto. contractum dic. quia re vera fuit factus: & sic statim fuit acquisitum fisco. quod ergo postea partes agunt non facit vt habeatur pro non facto in præiudicium fisci. sed quantum ad ipsos contrahentes. & hoc si resoluatur ex causa voluntaria, quæ rem non trahitur. vt. ff. quæ res pig. obli. pos. l. fi. & l. j. qui pos. in p. ha. secus si ex causa quæ retro fingit: vt si fuisset contractus celebratus sub conditione quæ postea non extitisset: nam habetur pro non facto, etiam quantum ad fisco. vt ex eo non debetur solui gabella. ar. l. prætor. & l. qui balneum. ff. qui po. in pig. habet. in l. seq. in glo. j. ibi. [quantum ad obligationem.] glo. non bene loquitur. deberet enim dicere quantum ad contractus in substantialibus: & sic verum est quod siue contractus fuerit celebratus siue sub conditione: quia non est in voluntate vnus pars dissolui uere contractum dicitur contractus perfectus quantum ad hoc vt habeat locum quod hic dicitur. vt contrario consensu partes recedere. sed quantum ad alium effectum: scilicet ad quod pertineat periculum rei venditæ: non dicitur contractus perfectus. nisi quando est purus. & sic est nata actio, & obligatio. locum in l. i. in con.

si sit conditionalis. & contingat conditionem non existere: quia tunc periculum non pertinet ad emptorem, tanquam cōtractus nō fuerit perfectus: licet alio respectu fuerit perfectus: vt l. necesse. §. quod si pendente. ff. de peri. & commo. rei vend.

Si propter publicas pensationes uenditio fuerit celebrata.
Rubrica.

LEX I.

Venditionem. Si praeiudicium tributatum vendatur per officialem publicum propter tributum non solum solenniter, & interuenientibus his quae requiruntur per l. sequentem, non potest venditio retractari: nec per pristinum dñm. nec per aliquem creditorem qui haberet illud praeiudicium obligatum: quia fisco omni creditorum praefertur. h. d. intellige scilicet in illo praeiudicio. & propter tributum: quia semper causa fisci praecedit: sed in alijs bonis debitoris, vel quando non propter tributum: tunc fisco non praefertur priuato habenti priorem hypothecam in tempore & ita intellige glo. ff.

In iudicio agitato inter aliquos: semper debet citari tertius, de cuius praeiudicio agitur.

In uenditionibus fiscalibus quae sunt necessariae remissioni.
Rubrica.

LEX II.

Ideserta. In hac l. ponuntur quinque necessaria ad hoc ut valeat venditio rei priuatae, facta per publicum officialem propter pensationes publicas non solutas. Primum est quod debitor fiscalis cessauerit, & sic sit in mora soluendi. Secundum est, quod venditio fiat cum autoritate praesidis. & sic publicus exactor non potest vendere: nisi cum licentia iudicis ordinarii illius loci. Tertium est, quod fiat bona fide, & sine fraude. Quartum est, quod fiat iusto pretio. Quintum, quod fiat solenniter, & cum subhaftatione, si aliquod istorum deficiat, & maxime si non interueniat autoritas praesidis: potest retractari venditio. in hac autem retractatione, alias venditione debet esse praesens debitor, de cuius praeiudicio agitur. subaudi verum: vel interpretatiue. sub. quod fuerit citatus & per contumaciam absit: alias sibi non fieret praeiudicium. Et ad hoc allegatur semper ista l. quod in iudicio agitato inter aliquos semper debet citari tertius. de cuius praeiudicio agitur. alias positum quod valeret iudicium inter praesentes non faceret praeiudicium absenti non citato. Facit quod non in l. in causa. la. §. interdum. ff. de mino. & l. cum miles. in si. qui. ex cau. ma. citato autem praeiudicium facit. alias ad quid fieret citatio, ut dicitur gl. in simili in l. j. §. cum dicitur. ff. si cui plusquam per l. fal. §. & vide quod non. Cy. §. de aduo. diuer. in l. ante fin. & adde c. inter quatuor. de ma. & obe. & etiam glo. quas allegauit in l. si quos. §. tit. ij. quae ponit illa quae sunt necessaria in istis venditionibus fiscalibus. No. quod littere commissarii alicuius domini continentur quod vendat bona. intelliguntur quod vendat cum autoritate domini potestatis.

LEX III.

Iquis. Isti l. idem dicit quod praecedens. addit tamen duo. scilicet quod si debitor fiscalis erat minor xxv. annis, quod in venditione debet esse curator eius, vel tutor. intellige non ad praestandam autoritatem cōtractus: cum venditio fiat ex causa necessaria, & autoritate publica: sed ut assistat obligationi: & videatur quod res bona fide geritur, & sine fraude. prout in simili habetur. j. de dis. pig. l. creditor hypothecae. Aliud addit. quod non requiritur autoritas proc. fiscalis, sed sufficit autoritas praesidis, seu iudicis ordinarii illius loci.

Sine censu vel reliquis fundum comparari non posse.
Rubrica.

In titu. praecedenti visum est quod publicus officialis propter censum vel publicas functiones non solutas vendit res priuatorum. In hoc tit. tractatur quando priuatus. d. fundi censualis vendit ipsum, cum pacto quod emptor non habeat necesse soluere censum pro futuro tempore nec reliqua pro tempore praeterito. an tale pactum valeat in praeiudicium fisci. qui habet fundum obligatum pro tali censu. & etiam omnia alia bona ipsius censualis. ut in l. j. in si. supra. tit. j. Et dicitur in hoc tit. quod non. & quod licet tale pactum valeat in praeiudicium fisci, qui habet fundum obligatum pro tali censu. & omnia alia bona ipsius censualis. ut in l. j. in si. §. tit. j. &

dicitur in hoc tit. j. quod non. & licet tale pactum sit seruandum inter eos, non tamen praestetur: quod minus possit agere contra emptorem & possessorem: tam per reliquias praeteriti, quam pro censu futuro temporis.

1. Exceptio tua non interest agere. repellit agentem, & similiter appellatorem: si sua non interest appellare.
2. An ista exceptio sit dilatoria, ut sic debeat oppo. ante l. cō. te. an uero sit peremptoria, & sic possit opponi postea. Si opponatur & feratur sententia pro agente: an valeat & pro sit sibi, vel alteri.

LEX I.

Ex cōuentione.

Licet dixerim §. quod valet inter eos. & potest ex ea agi. ut in l. epistola. §. ij. ff. de pact. hoc tamen non est semper verum: sed ita demum si interest agentis. & quatenus interest. & hoc videtur in illa l. cum qua concordat. l. ex cōuentione. §. de pact. ubi habetur de verbo ad verbum, soluo eo quod habetur in fine. dñi hic dicitur. [non cōpetit:] & sic est littera negatiua. ibi. non habetur ista dicitio non. sed est littera affirmatiua: & tunc solue illud contrarium ut in glo. ego non habeo in text. istam distinctionem, sed habeo eam remissionem a parte: & sic videretur quod potius cōcordat cum illa. & hoc dicit. Excep-

ptio etiam stipulatione vallata quod vxor pro re quam dat in dotem, soluat publicas functiones. mortuo marito si ad vxorem res reuertatur, haeres mariti non potest agere: quia sua non interest. Sed si remanet penes haeredem: & quia fuit data aestimata ea aestimatione quae fecit emptionem. hic dicit si non habes dictionem non. & cum hac concordat illa l. ex cōuentione, sed si habes, dicit haeredem non posse agere: siue res fuerit tradita in aestimata, siue aestimata tali aestimatione quae non fecit emptionem. & sic reuertitur ad vxorem: sed si non reuertetur. ut in l. contraria. ut quoniam faceret emptionem. In text. ibi. [actio tibi.] scilicet heredi patris tui. ut illa soluat pro tempore praeterito, quo fundus fuit penes patrem tuum: posses agere quod pro illo pater tuus erat obligatus fisco: cum fundus esset penes eum, & fructus ex eo percipiet. & hoc est onus fructuum. ut in l. neque stipendium. ff. de impensis. unde interest tua quod illa soluat: alias cōuenieris a fisco ex persona patris tui. In text. ibi. [non potest:] quia tua non interest: si enim non soluat pro tempore futuro, nullum damnum consequeris: sed ipsa tantum. secundum primum intellectum. glo. j. in si. Et sic non. quod ista exceptio tua non interest agere. repellit agentem. concordat l. si seruus. la. §. post princ. ff. de condi. furti. & l. sed nec legatarius. eodem tit. similiter repellit appellatorem: si sua non interest appellare. ut ff. de appel. recti. l. j. §. Sed an ista exceptio dilatoria sit, ut sic debeat opponi ante litem contestatam: an uero sit peremptoria: & sic possit opponi postea. vide Inno. in c. super his. extra de accusa. ubi ponit duas opi. & quilibet potest esse bona in diuersis terminis. Item si opponatur, & sententia pro agente feratur: an valeat, & pro sit sibi, vel alteri: videtur quod sic. ut in l. cum putarem. ff. fa. eris. l. cum. ubi prodest sibi. & l. posthumus. §. si quis ex his. ff. de inoffi. test. ubi prodest alijs: & non sibi: & hoc quando est rescissio. de quo etiam per Inn. in c. auditis. extra de procu. Super istis esset subtiliter cogitandum qualiter procedant: sed tempus non patitur: ideo sufficit habere remissiones.

1. Res uendita non debet eleuari de aestimo uenditoris, & transferri ad aestimum emptoris: nisi cognoscatur per publicos officiales quod emptor est idoneus ad solutionem fiscalis facientis. & vide nu. 4.
2. Quid si res uendatur alicui ecclesiae, vel ecclesiasticae personae: & quod licet persona ecclesiastica non possit compelli per iudicem secularem, quod tamen poterit poni manus ad ipsam rem.
3. Quid sit dare hypothecam sine personali obligatione.
4. Tributa quae imponuntur rebus, & non personis, possunt imponi rebus forensium existantibus infra territorium, sed collectae quae imponuntur personis propter res, non possunt imponi forensibus: uel non subditis, licet habeant bona infra territorium.
5. Tributa, an possint imponi rebus clericorum.

LEX II.

Ei arnonaria. Possessor potest conueniri a fisco pro publicis pensionibus tam praeteriti temporis quam futuri: non obstante quacumque cōuentione facta inter possessorem & eius

Citari tertius. Adde d. Ma. doz. in rub. de dila. & phi. tran. in repe. c. ex ratione. coi. li. extra de appe. Et adde do. de nota. dec. lvi. inci. Item si in lite. Cur.

Et ista dicitio non. Adde c. innotuit. de elec. c. per tuas. qui si. sint legiti. Rapha. cum a. consil. extra. inci. Ant. in ij. col.

Ante lit. cōte. Adde l. exceptionem. C. de proba. Bart. in l. ij. §. numeru. ff. de execu. tu. Sal. in l. error. C. de iur. & fac. igno. Spe. in ti. de except. in §. v. doc. in c. pastoralis. de excep.